

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Tefilot Yeshurun

**Japhet, Israel M. Japhet, Israel M.
Frankfurt a.M., 1890**

תבשה סoil תורייז.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8420

זָמִירֹת לַיּוֹם הַשְׁבָתָה.

227

בָּרוּךְ יְיָ יוֹם יוֹם. יְעַמֵּס לְנוּ וְשֻׁעַ וְפָרִים. וּבְשָׁמוֹ גָּנוּיל בְּלַ
 הַיּוֹם. וּבִישְׁנַעַתּוּ גָּרִים רָאשׁ עַלְיוֹן. בַּי הַוָּא מַעַז לְדָל וּמַחֲשָׁה
 לְאַבְיוֹן: שְׁבָטֵי יְהָה לִישְׁרָאֵל עֲדוֹת. בְּצֶרֶת לֹא צָר. בְּסֶבֶלֶת
 וּבְעַכְבָּהוֹת. בְּלִבְנַת הַסְּפִיר קָרָא מַעַז יְהִידּוֹת. וְגַنְגָּלה לְקַעְלוֹתָם
 מַעַזְמָק בּוֹר וְדוֹרָת. בַּי עַם יְיָ חַקֵּס וּמְרַבָּה עַמּוֹ פָּרוֹת: מַה יְגַנֵּךְ
 חַסְדוֹ בְּצָלוֹן נְגַנְגִּיכְמָו. בְּגַלְוָת בְּכָלָה שְׁלָח לְמַעֲגָמָו. לְהַוְרִיד בְּרִיחָמָו
 נְכִנָּה בְּגִינִּיכְמָו. וַיְתַגֵּן לְרַחֲמִים לְפָנֵי שְׂוֹקִיכְמָו. בַּי לֹא יִטְשׁ וְעַתָּה
 עַמּוֹ בְּעַכְבָּר הַגְּדוֹל שְׁמָו: עַילְמָשְׁתָּה כְּסָאוֹ לְהַצִּיל יְדִיקְיוֹ. לְהַעֲכִיר
 כִּישָׁם מַאֲגִיא מַרְדְּיוֹ. מַעֲכָר בְּשָׁלָח פָּנָה אַתְּ עַבְדְּיוֹ קָרְנוֹ לְעַמּוֹ גָּרִים
 תְּהַלָּה לְכָל הַסִּדְרוֹ. בַּי אִם הַוָּגָה וּרְחָם בְּרַחְמִיו וּכְרוֹב חַסְדִּיו:
 וְצִפְיָר הַעֲזִים הַגְּדוֹל עַצְוִמָּיו. וְגַם קְחוֹת אַרְבָּע עַלְוָל מַמְרוֹמָיו. וּבְלָבָם
 דָּמוֹ לְהַשְׁחִית אַתְּ רְחוּמָיו. עַל יְהִי כְּתָנִיו מְגַר מַתְקוּמָמָיו. חַסְדִּי יְיָ
 בַּי לֹא תְּמַנֵּנוּ בַּי לֹא קָלוּ רְחָמָיו: נְסָנָרְתִּי לְאָדוֹם בֵּיד רַעַי מַרְדָּנִי.
 שְׁבָכְל יּוֹם מַמְלָאִים כְּגָרָס מַעֲרָנִי. עַזְרָתִי עַמִּי לְסָמוֹךְ אַתְּ אַדְנִי.
 וְלֹא נְטַשְׁתַּנִּי כָּל יְמִי עֲדָנִי. בַּי לֹא וַיְנַח לְעוֹלָם יְיָ: בְּבֹאוֹ מְאָדוֹם
 הַמּוֹעֵן בְּגִידִים. וְבָחַ לֹו בְּבָצָרָה וּטְבָחַ לֹו בְּבָגְדִים. וַיְיַזְרֵם נְצָחָם
 מַלְבּוֹשָׁיו לְהָאָדוֹם. בְּכָחָו הַגְּדוֹל יְבָצָר וְצָרָה לְאָדוֹם. קָנָה בְּרוֹחוֹ
 קְקַשָּׁה בְּיוֹם קָדִים: רְאֹתוֹ בַּי בְּנוֹ אַדוֹמִי קָעִזָּר. נְחַשֵּׁב לֹו בְּבָצָרָה
 תְּקָלּוֹת בְּבָצָר. וּמְוֹלָאֵךְ בְּאָדוֹם בְּתוֹכָה וְגַצָּר. וּמְיוֹד בְּשׂוֹגָן בְּמַקְלָט
 יְשָׁצָר. אַהֲבוּ אַתְּ יְיָ כָּל חַסְדִּיו אַמְוֹגִים נְוֹאֵר: וַיְצַוֵּה צָור חַסְדָּיו קְהַלְתָּיו
 לְקַבֵּץ. מַאֲרָבָע רְוּחוֹת עֲדָיו לְקַבֵּץ. וּבְהָרָר מַרְוָם קָרְבָּרִים אַוְפָנִי
 לְהַרְבֵּץ וְאַקְנֵנוּ וְשַׁוְבֵן גְּרָחִים קְוָגָץ. וְהַשִּׁיבֵן לְאָנוּמָר בַּי אִם וְשַׁב וְקַבֵּץ:
 בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טֹב גָּמְלָנוּ. בְּרַחְמִיו וּכְרוֹב חַסְדִּיו הַגְּדוֹל
 לְנוּ. אַלְהָה וּבְאַלְהָה יוֹסֵף עַקְנָנוּ. לְהַגְּדוֹל שְׁמָוֹן הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא
 שְׁגִירָא עַלְנוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבָרָאנוּ לְכָבְדוֹ. לְהַלְלוּ וּלְשַׁבָּחוּ
 וּלְסִפְרָ הַדוֹּדוֹ. מַכְלָ אָוָם גַּבְרָ עַלְנוּ חַסְדָּו. לְכוֹ בְּכָל לֵב וּבְכָל גַּפְשָׁ
 וּבְכָל מַאֲד נְמַלְיכָו וּגְנִיחָו: שְׁחַשְׁלָום שְׁלָו וּשְׁוּם עַלְנוּ קְרָבָה
 וּשְׁלָום. מִשְׁמָאֵל וּמִמְּיוֹן עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלָום. קְרַחְמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת
 עַמּוֹ בְּשָׁלָום. וַיְזַיֵּן לְרִאֵות בְּנִים וּבְנִי בְּנִים עִוְסָקִים בְּתוֹרָה
 וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שְׁלָום. וַיְעִזֵּן אֶל גְּבוֹר אָבִי עַד שֶׁר שְׁלָום:
 בָּרוּךְ אֶל עַלְיוֹן אֲשֶׁר גַּמְנָה מְנוּהָה. לְנַפְשָׁנוּ פְּרִים פְּרִים מְשָׁאת וְאַנְחָה.

והיא ידרוש לאיזו עיר הנדרחה. עד אניא הונין נפש נאנחה: השומר שבחת. הבן עם הפתה. לאל ורצה במנחה על מהבתה: רוכב בערכות. מלך עולמים. את עמו לשבות. און בגעים. במאכלי ערבות. במינוי מטעמים. במלבושים כבוד ונכח משפחה: השומר ואשריו כל חוכה. לתשלומי כפל. מאות כל סוכה. שוכן בערפל. נחלה לו זוכה. בחר ובshall נחלה ומונקה. פשיט לוי ורשות: השומר כל שומר שבחת. ברת מהללו. הוא הקשר חפת. קדש גורלו. ואם נזא חוכת היום אשורי לו. אל אל אדוון מהוללו. מנחה היא שלוחה: השומר חממות הימים. קראו אליו צור. ואשרי לתמיינים. אם יתיה נצור. בחר הלומים. על רשם יצור. צור העולים רוחו בס נחלה: השומר זכר את יום השבחת לקדשו. קרנו כי גבריה גור על ראשו. על בן יהו האדים לנפשו. ענג וגס שמחה בהם למשחה: השומר קדש היא לךם. שבת הפלכה אל תוק בתיהם להנים ברכה. בכל מושבותיכם. לא תעשו מלאכה בניכם ובנותיכם. עבר וgam שפחה: השומר שבת הבן עם הפתה לאל ורצה במנחה על מהבתה:

יום זה מכביד מכם ימים. כי בו שבת צור עולים: ששת ימים פעשה מלאכתה. ויום השבעי לאלהיך. שבת לא תעשה בו מלאכה כי כל עשה שישת נמים: יום זה ראשון הוא למקראי קדש. יום שבתוון יום שבת קדש. על גן כל איש בניינו יקדש. על שני שתי لكم יבאשו תמיינים: ים זה אכלול משמעים. שתה מתקים כי אל יהו לכל בו דבקים. בגד ללבוש لكم חיקם. בשר ורגים וכל מטעמים: ים זה לא תחסר כל בו ואכלת. ושבעת וברכת. אחר יי אלהיך אשר אהבת. כי ברוך מכם קעמים: ים זה השמים מספרים כבודו. וגס הארץ מלאה חסותו. ראו כי כל אלה עשתה ידו. כי היא הצור פעלנו פמים: ים זה.

יום שבתוון אין לשבח. זכו ברים החיקם. יונה מצאה בו מנוח. ושם גנווינו גנייע כה: ביום נכבד לבני אמוניים. והרים לשמרו אבותות ובניים. קוק בשני לחות אבניים. מרוב אונים ואפיין כה: יונה ובאו כלם בבריות יחד. נעשה ונשמע אמרו באחד. וטהחו ענו יי אחים. ברוך הנטו לעוף כה: יונה דבר

בקדשו בהר המור. יום השבעה זכור ושמור. וכל פקידיו יחר
לגמר. חיק מקנים ואמץ בם: וונה. קעם אשר נע בצדן פעה.
ויכר לפקדו ברית ושבועה. לבל עבר בם מקרה רעה. באשר
נשבעת על מי נח: וונה.

כى אשמרה שבת אל ישמרני. אותן היא לעלמי עד ביןנו ובינו.
אסור מצא קפץ מעשות דרכיהם. גם מלודבר בו דברי ארכאים. דברי
סחורה אף דברי מלכים. אהגה בתורת אל ותחבמניו: אותן היא.
בו אמיאה פמיד. נפש לנפשי. הנחה לדור הראשון נתן קדושי.
טפת בחת לחים משנה בששי. בכה בכלSSI נכפיל מזוני:
אות היא. ראש בדת האל. חק אל סגניו. בו לערך לחים. פנים
לפניו: גם בו להתענות. על פי נבנינו. אסור לבד מיום כפור
עוני: אותן היא. הוא يوم מבקר. הוא يوم תענוגים. לחים ויין
טוב. בשר ורגים. מתקבלים בו הם. אחר נסוגים. כי יום
שמחה הוא. ותשפוחני: אותן היא. מחל מלאה בו. סופו להכricht.
על בנו אכבים בו. לבי בכורית. אתחפללה אל אל. ערבית ו奢ירת.
מוסף ונגש מנחה הוא יונני: אותן היא.

שמרו שבתווי. למען תינקו ושבעתם. מוינו ברכותיו. אל
המנicha כי באכם: וללו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת הימים לנו:
לעמל קראו דרור. ונמתה את ברכתה. אשר אל אחודה לצרו.
לגלות על יום שמחתי. בגרדי שש עם שני. והחובנו מזקני. שבת
הימים לנו: וללו עלי. מהרו את הפטנה. לעשות את דבר אסתר.
וחשבו עם הקונה. לשלם אוכל וחותם. בטחו כי אמוני. ושתו
יין משמני. שבת הימים לנו: וללו עלי. הנה יום נאלה. יום שבת
אם תשמورو. והניחתם לי סגלה. לינו ואחר פעboro. ואנו פהיו
לפניהם. ותמלאו צפוני. שבת הימים לנו: וללו עלי. חזק קרתוי. אל
אלחים עליון. ותשבח את גוטי בשמחה ובחגון. ישורו שם רגני.
לוי וכחני. ואנו תהענג על יון: וללו עלי.

דרור וקרא לבון עם בת. וונגארכם כמו בכת. נעים שמקם ולא
ישבחת. שבו נוחו ביום שבת: בראש נוי ואולמי. ואות ישע עשה
עמי. נטע שורק בתוך ברמי. שעה שונת בני עמי. דרכך פורה
בזה בצהה. ונגש לקבל אשר נברח. נתוו ארים באף עברה. שמע

קולי ביום א'קרא: אל'הים פון פְּמַדְּבָּר קָרָ. ברם שטח ברוש הַרְקָרָ. ולטִוְהֵיר וְלִגְנְּךָרָ. שליטים פון פְּמַי גָּנָרָ. פְּרוֹדָקְמִים בָּאֶל גָּנָאָ. בְּמוֹן לְבָב וּבְמִגְּנִיכָהָ. וְנִרְחִיב פָּה לְמִלְאָכָהָ. לְשׁוֹגְנִי לְהָ רְנָהָ: דָעָה קְכָתָה לְנֶפֶשׁ וְהִיא קְתָר לְרָאשָׁהָ. נִצּוֹר מִצּוֹתָ קְדוֹשָׁהָ. שְׁמַר שְׁבָתָ קְדָשָׁהָ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְנָיוָ. מְאוֹד צְהָלוֹ בְּרָנוֹנִיָּ. זְגָם הַרְבּוֹ מְעָדְנִיָּ. אֲחוֹ לְשִׁמּוֹר בְּמִצּוֹתָנוֹ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְנָיוָ: מַעֲבָר קָרָךְ וְגַבּוֹלִים. מִעְשָׂתָ הַיּוֹם פְּעָלִים. לְאָכָול וְלִשְׁתָהָות בְּהַלּוּלִים. וְהָ הַיּוֹם עֲשָׂה וְנָ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְיָ. וְאָם תְּשִׁמְרָנוֹ וְהָ וְגַנְזָרָ קְבָבָתָ. אֲפָהָ וּבְגָנָה וְגַם חַבָּתָ. וְקָרָאת עֲנָגָן לְשָׁבָתָ. אֲוֹ תְּהִעְנָגָן עַל וְנָ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְיָ. אָכָול מִשְׁמָנִים וּמִעָדְנִים. וּמִטְעָמִים הַרְבָּה מִינִים. אֲנָנוֹ פָּרָךְ וּרְמוֹנִים. וְאָכְלָס וְשְׁבָעָס וּבְרָכָתָ. אֲתָ וְנָ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְיָ. לְעַרְךָ בְּשָׁלְחוֹ לְחַסְמָרָות לְעַשְׂוָתָ הַיּוֹם שְׁלַשׁ סְעוּדוֹתָ. הַשְּׁמָמְגָבָד לְבָרָךְ וּלְהֻזּוֹתָ. שְׁקָדוֹ וְשְׁמָרוֹ וּעְשָׂוֹ בְּנָיוָ: שְׁבָתָ הַיּוֹם לְיָ. יְהָ רְבִנָּן עַלְמָ. צָרָ מִשְׁלָוֹ אֲכָלָנוֹ וְנוֹ.

תפלת מנחה לשבת.

אֲשֶׁרְיוֹ יַשְׁבֵּי בִּיהְקָה עֹזֶר יַהְלָלָה סְלָהָ.
אֲשֶׁרְיוֹ הַעַם שְׁבָכָה לוֹ אֲשֶׁרְיוֹ הַעַם שְׁיָיָ אֱלֹהִיוֹ:
תְּהִלָּה לְדֹוד אַרְוֹמָמָה אֱלֹהִי הַמֶּלֶךְ וְאַבְרָהָם
שְׁמָה לְעוֹלָם וְעַד: בְּכָל-יּוֹם אַבְרָהָם וְאַהֲלָה שְׁמָה
לְעוֹלָם וְעַד: גָּדוֹל יְהֹוָה וּמְהַלֵּל מְאָד וּלְנֶרְלָתוֹ אַיּוֹ חַקָּרָ:
דוֹר לְדוֹר יִשְׁבַּח מְעָשָׂה וְגִבּוֹרָתָה יַגִּידָוָ: בְּהָרָ בְּבוֹד
חֹזֶק וְרַבְּרִי נְפָלָאָתָה אֲשִׁיחָה: וְעַזְוֹ נְרוֹאָתָה יַאֲמָרוֹ
וּלְנֶרְלָתוֹ אַסְפְּרָנָה: זָכָר רְכִבְתִּיךְ יַקְיָעָן וְצִדְקָתְךָ יַרְגָּנוֹ:
חָנוֹן וְרַחֲום יְהֹוָה אֱלֹהִ אֲפִים וּגְדוֹלָה-חַסְדָּה: טּוּבִיְהָוָה
לְכָל וּרְחַמְיוֹ עַל-כָּל-מְעָשָׂיו: יוֹרָה יְהֹוָה כָּל-מְעָשָׂה
וּמְסִיקָּה יַכְרֹבּוּכָה: בְּכָדָ מְלֻכָּתְךָ יַאֲמָרוֹ וְגִבּוֹרָתָה
יַדְכָּרוֹ: לְהֹזְדִּיעַ לְבָנִי הָאָדָם גִּבּוֹרָתְךָ וּכְבָדָה בְּהָרָ מְלֻכָּתוֹ: